

हीनः प्रजायते । स दद्यादग्निनौ हेमनिष्कद्वयविनि-
र्मितौ । पक्वाक्षहरणाञ्चैव जिह्वारोगः प्रजायते ।
गायत्र्याः स जपेत्सप्त दशं जुहुयात्तिलैः । फलहारी
च पुरुषोजायते त्रिणताङ्गुलिः । नानाफलानामयुतं स
दद्याच्च द्विजन्मने । ताम्बूलहरणाञ्चैव श्वेतौषः
संप्रजायते । सदक्षिणं प्रदद्याच्च विद्रुमस्य द्वयं वरम् ।
शाकहारी च पुरुषोजायते नीललोचनः । ब्राह्मणाय
प्रदद्याद् महानीलमणिद्वयम् । कन्दमूलस्य हरणा-
ञ्चैव पाणिः प्रजायते । देवतायतनं कार्यं सृष्टानं तेन
शक्तिः । सौगन्धिकस्य हरणाद्गुग्गुलाङ्गः प्रजायते ।
स लक्ष्मिकं पद्मानां जुहुयाज्जातवेदसि । दारुहारी
च पुरुषः स्त्रियपाणिः प्रजायते । स दद्याद्विद्रुमे शुद्धे
काशीरजःपलद्वयम् । विद्यायुक्तहारी च किल मूकः
प्रजायते । न्यायेतिहासं दद्यात् स ब्राह्मणाय
सदक्षिणम् । वस्त्रहारी भवेत् कुली संप्रदद्यात्
प्रजापतिम् । हेमनिष्कमितञ्चैव वस्त्रयुग्मं द्विजातये ।
ऊर्णाहारी लोमशः स्यात् स दद्यात् कम्बलान्वितम् ।
स्वर्णनिष्कमितं हेमवर्द्धं दद्याद्द्विजातये । पट्टसूत्रस्य
हरणाञ्चैव जायते नरः । तेन घेतुः प्रदातव्या
विशुद्धं द्विजन्मने । औषधस्नापहरणे स्त्रियावर्तः
प्रजायते । स्त्रियावर्तः प्रदातव्योमासं देयञ्च काञ्चनम् ।
रक्तसूत्रप्रबालादिहारी स्याद्विज्ञातवान् । सवस्त्रां
महिषीं दद्यान्नाणिरागसमन्विताम् । विप्ररत्नापहारी
चाप्यनपत्न्यः प्रजायते । तेन कार्यं विशुद्धं महा-
रुद्रजपादिकम् । मृतवत्सोदितः सर्वोविधिरत्न विधीयते ।
दशंशहोमः कर्त्तव्यः पावसेन यथाविधि । देवस्य
हरणाञ्चैव जायते विविधोच्चरः । ज्वरोमहाज्वरञ्चैव
रौद्रोवैष्णव एव च । ज्वरे रौद्रं जपेत् कथं महारुद्रं
महाज्वरे । अतिरुद्रं जपेद् रौद्रे वैष्णवे तद्द्वयं जपेत् ।
नानाविधद्रव्यचैरोजायते महिषीयुतः । तेनाजोदकव-
स्त्राणि हेम देयञ्च शक्तिः ॥ १७५८ ॥ "मातृगामी भवेद्द्वयस्तु
लिङ्गं तस्य विनश्यति । चाण्डालीगमने चैव हीनकोषः
प्रजायते । तस्य प्रतिक्रियां कर्त्तुं कुम्भसुत्तरतो न्यसेत्
कृष्णवस्त्रसमाच्छन्नं कृष्णमाल्यविभूषितम् । तस्योपरि-
न्यसेद्देवं कांस्यपात्रे धनेश्वरम् । सुवर्णनिष्कषट्केन
निमितं नरवाहनम् । यजेत् पुरुषसूक्तेन धनदं विश्व-
रूपिणम् । अथर्ववेदविधिप्रोह्यायव्याणं समाचरेत् ।
सुवर्णपुत्तिकां कृत्वा निष्कविंशतिसङ्ख्याया । दद्याद्विप्राय

संपूज्य निष्पापोऽहमिति ब्रुवन् । निधीनामधिपोदेवः
शङ्करस्य प्रियः सखा । सौम्याशाधिपतिः श्रीमान् सम
पापं व्यपोहति । इमं मन्त्रं सप्तञ्चार्य्य आचार्याय
यथाविधि । दद्याद्देवं हीनकोषे लिङ्गनाभे विशुद्धे ।
गुरुजादाभिगमनान्मूलकच्छः प्रजायते । तेनापि निष्कृतिः
कार्या शास्त्रदृष्टेन कर्मणा । स्थापयेत् कुम्भमेकन्तु पश्चि-
मायां शुभे दिने । नीलवस्त्रसमाच्छन्नं नीलमाल्यविभू-
षितम् । तस्योपरि न्यसेद्देवं ताम्रपात्रे गचेतमम् ।
सुवर्णनिष्कषट्केन निमितं यादृशमिति । यजेत्
पुरुषसूक्तेन वरुणं विश्वरूपिणम् । सामविद्रुब्राह्मणस्तत्र
सामवेदं समामनेत् । सुवर्णपुत्तिकां कृत्वा निष्कविंशति-
संख्यया । दद्याद्विप्राय संपूज्य निष्पापोऽहमिति ब्रुवन् ।
यादृशमधिपोदेवोविश्वेषामपि पावनः । स साराभ्यौ
कर्णधारो वरुणः पावनोऽस्तु मे । इमं मन्त्रं सप्त
ञ्चार्य्य आचार्याय यथाविधि । दद्याद्देवमजुहृत्य मूल-
कच्छप्रधानये । स्वसुतागमने चैव रत्नकुण्डं प्रजायते ।
भगिनीगमने चैव पीतकुण्डं प्रजायते । तस्य प्रतिक्रियां कर्त्तुं
पूज्यतः कलसं न्यसेत् । पीतवस्त्रसमाच्छन्नं पीतमाल्य-
विभूषितम् । तस्योपरि न्यसेत् स्वर्णपात्रे देवं सुरेश्वरम् ।
सुवर्णनिष्कषट्केन निमितं वज्रधारिणम् । यजेत्
पुरुषसूक्तेन वासवं विश्वरूपिणम् । यजुर्वेदं तत्र साम
अथर्ववेदञ्च समाचरेत् । सुवर्णपुत्तिकां कृत्वा सुवर्णदश-
केन ह । दद्याद्विप्राय संपूज्य निष्पापोऽहमिति ब्रुवन् ।
देवानामधिपोदेवो वज्री विष्णुनिकेतनः । यतयज्ञः
महत्सालः पापं सम निहन्तु । इमं मन्त्रं सप्तञ्चार्य्य
आचार्याय यथाविधि । दद्याद्देवं महत्सालं स पाप-
स्यापनुत्तये । आहभार्याभिगमनाद्भक्तकुण्डं प्रजायते ।
स्वधूमगमने चैव कृष्णकुण्डं प्रजायते । तेन कार्यं विशु-
द्धं प्रायश्चित्तार्थमेव हि । दशंशहोमः सर्वस्य इतातः
क्रियते तिलैः । यदगम्याभिगमनाज्जायते ध्रुवमण्डलम् ।
कृत्वा लोहमयीं घेतुं तिलवटिप्रमाणतः । कार्पासभार-
संयुक्तां कांस्यदीहां सप्तसिकाम् । दद्याद्विप्राय विधि-
वदिमं मन्त्रमुदीरयेत् । सुरभो वैष्णवी माता सम पापं
व्यपोहति । तपस्विनीसङ्गमने जायते चाक्षरोगदी । स तु
पापविशुद्धार्थं प्रायश्चित्तं समाचरेत् । दद्याद्विप्राय
विद्रुमे मधुघेतुं यथोदिताम् । तिलहोणशतञ्चैव हरिष्येन
समन्वितम् । पितृवृक्षभिगमनाद्दक्षिणांशद्वयी भवेत् ।
तेनापि निष्कृतिः कार्या अजादानेन शक्तिः । मातृ-